

מ"ת 8816/05/22 - מדינת ישראל נגד ראמי שיבלי

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

מ"ת 8816-05-22 מדינת ישראל נ' שיבלי(עציר)
תיק חיצוני: 236605/2022

בפני	כבוד השופט יהונתן שניאור
מבקשת	מדינת ישראל
נגד	
משיב	ראמי שיבלי (עציר)

החלטה

1. בפני בקשה לעיון חוזר ושינוי תנאי השחרור בערובה שנקבעו ביום 18.5.22.

רקע עובדתי

2. כנגד המשיב הוגש כתב אישום המיחס לו עבירה של נהיגה במהירות מופרזת על פי תקנה 54(א) לתקנות התעבורה התשכ"א-1961.
3. עיון בכתב האישום מלמד כי בתאריך 16.5.22 בסמוך לשעה 18:10 נהג המשיב ברכב בדרך בינעירונית בכביש 1 ק"מ 83 לדרום, במהירות של 199 קמ"ש במקום 90 קמ"ש.
4. ביום 18.5.22 הסכימו הצדדים לקיומן של ראיות לכאורה, ולאחר שבחנתי המסוכנות, מצאתי לנכון לאיינה בתנאים של תנאי מעצר בית מלא בפיקוח, הפקדה כספית של 10,000 ₪, ערבות עצמית של 10,000 ₪ ו-3 ערבויות צד ג' ע"ס 10,000 ₪ כל אחת.
5. ערר שהוגש לבית המשפט המחוזי ביום 19.5.22 במסגרת עמ"ת 41615-05-22 נדחה לאחר שהמבקשת חזרה בה מהערר.

טענות הצדדים

6. ב"כ המשיב בבקשתו לעיון חוזר טען כי המשיב לא הפר תנאי שחרורו עד כה. כמו כן, טען כי יש לשחרר את המשיב ממעצר הבית על מנת לאפשר לו להתפרנס בכבוד. לדבריו, המשיב בהכשרתו מציל מוסמך הן ע"י משרד התעשייה והמסחר והן ע"י מגן דוד אדום, מחזיק בתעודת "מדריך שחייה" ומתפרנס מהדרכת שחייה.
- מעצר הבית בו שוהה המשיב גרם לו לאובדן הכנסה, מצוקה כלכלית חריפה ולפגיעה במוניטין שצבר כמדריך עקב אובדן לקוחות, וביחוד בחודשי הקיץ. המשיב צרף לבקשתו תעודות הסמכה.
7. כמו כן הוסיף ב"כ המשיב וטען כי יש להתחשב בעברו התעבורתי המקל, ובכך שהרשעתו הפלילית האחרונה היא מלפני 11 שנים.
8. ב"כ המשיב הפנה בבקשתו למספר החלטות של בית המשפט העליון ולפיהן יש לאפשר למי ששוחרר לחלופת מעצר לצאת לעבודה ולהתפרנס.
9. לאור האמור, עתר המשיב בבקשתו לקביעת דיון דחוף בבקשה ולהורות על ביטול התנאים המגבילים שנקבעו.
10. המבקשת בתגובתה בכתב טענה שאין להיעתר לבקשה, זאת לאור העובדה שטרם חלף זמן ניכר מעת ההחלטה, לא נתגלו עובדות חדשות ולא השתנו הנסיבות.
11. בדיון שבפני, חזר בו המשיב מהסכמתו לקיומן של ראיות לכאורה, זאת לאור "דו"ח ניתוח ממצאים ראשוני" שנערך ע"י אינג' יואב קיץ, עו"ד (להלן: "בוחן התנועה").
12. מסקנתו של בוחן התנועה היא שהשוטר האוכף טעה בזיהוי. המשיב כלל לא נסע במהירות המיוחסת לו אלא נהג רכב אחר.
13. את מסקנותיו תמך בוחן התנועה על סמך חישוב הזמן שחלף מרגע שרכב המשיב נקלט במכשיר הממל"ז, לבין הזמן שהשוטר האוכף סימן למשיב לעצור (סה"כ 5.65 שניות). כאשר מוסיפים לפרק זמן זה את מרחק העצירה (325 מטר) עולה כי לא יתכן ורכב המשיב הוא שביצע העבירה כאשר נעצר כ-70 מטרים מהמקום בו עמד השוטר המפעיל.
14. בהנחה שרכב המשיב נסע במהירות 204 קמ"ש (לפני הפחתת 5 קמ"ש על פי נוהל הפעלת ממל"ז), עבר מרחק של 56.6 מטר בשניה. אי לכך, לא יתכן שנסע במהירות המיוחסת לו כי אז היה נעצר במרחק רב יותר מהמקום בו נעצר בפועל.

15. כמו כן טען בוחן התנועה כי לא יתכן שרכב המשיב המצויד במערכות בטיחות ובין היתר מערכת ABS בלם בבלימת חירום והעלה עשן מגלגליו כטענת השוטר.
16. בטיעונו בפניי חזר ב"כ המשיב על בקשתו והוסיף כי עיון בחומר הראיות מלמד על סתירות בין התרשומות שערך השוטר לבין העולה מצפייה בסרטון מצלמת הגוף שצורף לתיק.
17. ב"כ המבקשת טען כי קיימות ראיות לכאורה, וכי טענותיו של המשיב לענין הראיות צריכות להתברר במסגרת ההליך העיקרי ואינן מהוות שינוי נסיבות כנידרש.
20. ב"כ המבקשת הוסיף לעניין עברו הפלילי של המשיב, כי בניגוד לנטען, המשיב הורשע בשנת 2022 בתיק חמור של אחזקת נשק ונידון לעונש של מאסר בפועל.
18. כמו כן טען ב"כ המבקשת כי אין להורות על שחרור למטרות עבודה מבלי שהמשיב יודיע היכן מעוניין לעבוד, באיזה ימים ובאיזה שעות ועל ידי מי יפוקח.
19. לשאלת בית משפט השיב ב"כ המשיב כי מאחר והמשיב מבקש להדריך שחייה, ולא לשמש כמציל, לא ניתן להכין תוכנית סדורה של שיעורי שחייה במקומות ספציפיים על פי ימים ושעות ולכן ביקש לשחרר את המשיב בימים א'-ה' בין השעות 09:00 עד 19:00.

דין והכרעה

קיומן של ראיות לכאורה

20. לענין ראיות לכאורה - תיק החקירה הוגש לעיוני ואני קובע כי יש בו ראיות לכאורה למכביר.
21. השוטר המפעיל רס"ב חתויל ראובן מציין בדו"ח הפעולה שערך כי כיוון את מכשיר הממל"ז לרכבים המגיעים מכיוון נסיעת המשיב, הבחין ברכב המשיב נוסע בנתיב השמאלי מתוך שניים במסלול נסיעתו כשהוא בודד בנתיב נסיעתו בעת המדידה. השוטר מוסיף כי לא היה חיץ בין מקום עמידתו לרכב המשיב אשר יכול היה להפריע למדידה התקינה.
22. השוטר מוסיף כי מדד את רכב המשיב במהירות 204 קמ"ש לפני הפחתה, ממרחק של 296 מטר. שמר על קשר עין רצוף עם רכב המשיב, מרגע המדידה ועד לעצירתו במרחק של כ-60 עד 70 מטר ממקום עמידתו. לדברי השוטר הראה למשיב את נתוני המדידה על מסך הממל"ז. השוטר רשם מפי המשיב את תגובתו: "ממהר לביתו אימו חולה" (כך במקור).

23. עיינתי בטופס נלווה לדו"ח הפעלה בו רשם השוטר את תוצאות הבדיקות שערך למכשיר הממל"ז בתחילת ובסיום משמרת ולא מצאתי כי נפל בבדיקות אלו ובתרשומת הנלווית פגם.
24. עיינתי גם בהודעת המשיב תחת אזהרה בה ציין כי אינו יודע באיזה מהירות נסע וצפיתי בסרטון מצלמת הגוף שצולם על ידי השוטר.
25. נתתי דעתי לטענותיו של המשיב. אכן במבט ראשון, בדו"ח הראשוני שערך בוחן התנועה מטעם המשיב טענות שובות לב ואולם יש לבררן במסגרת ההליך הדיוני ודומני כי קביעת מסקנות אשר לאמור בהם יכולה להיעשות רק לאחר חקירה נגדית ובירור הטענות העולות מהן.
26. לדוגמא, עיון בדו"ח שערך הבוחן מלמד כי הבוחן כלל לא צפה בסרטון מצלמת הגוף. את חישוביו ערך על סמך ההנחה שהשוטר המפעיל יצא מרכבו, חצה את הכביש עד לגדר ההפרדה ואז סימן למשיב לעצור. ואולם, בסרטון ניתן להבחין כי השוטר סימן למשיב לעצור כשהוא עומד סמוך לניידת בנתיב הימני.
27. נתתי דעתי גם לטענת ב"כ המשיב ולפיה בסרטון לא ניתן להבחין בעשן העולה מרכב המשיב ואולם איני יכול לקבל טענה זו ולו מהטעם שלא ניתן להבחין בתהליך הבלימה במלואו בשל זווית הצילום ובשל העובדה שרכב המשיב מצולם רק בסיום הבלימה.
28. נתתי דעתי גם לסתירה עליה הצביע ב"כ המשיב בין תרשומת השוטר בדו"ח הפעולה, לפיה לאחר שרכב המשיב נעצר, נכנס לרכבו ונסע אליו בעוד מהסרטון ניתן להבחין כי הולך רגלית לרכב המשיב ואולם אין בסתירה זו בכדי להשפיע על התוצאה מאחר ועובדה זו אינה רלוונטית לבירור האשמה.
29. לאור האמור, נחה דעתי כי קיימות ראיות לכאורה למכביר ואף מעבר לכך.

לענין ביטול תנאי השחרור לצורך פרנסה

30. אכן, במספר רב של החלטות עמד בית המשפט העליון על כך שיש לאפשר למי ששוחרר בתנאים לצאת לעבודה וזאת בהתחשב בנסיבות המקרה. נפנה לבש"פ 3449/14 יונתן מור נגד מדינת ישראל, שם נקבע ע"י כב' השופט דנציגר:

"בית משפט זה עמד פעמים רבות על כך שראוי לאפשר, ככל הניתן, למי ששוחרר לחלופת מעצר, לעבוד ולפרנס את עצמו ואת משפחתו [ראו למשל" בש"פ 2857/06 ממן נגד מדינת ישראל,

בש"פ 2701/08 גיא נגד מדינת ישראל, בש"פ 5248/13 זועבי נגד מדינת ישראל ובש"פ 2748/10 מלכה נגד מדינת ישראל], אף במקרה דנן ראוי לאפשר למבקש לצאת ולפרנס את משפחתו, זאת במיוחד לנוכח משך הזמן אשר צפוי לחלוף עד לגזירת דינו".

נוסיף להשלמת התמונה, כי המשיב בעניין מור שהה במעצר בית במשך שלושה וחצי חודשים.

31. נתתי דעתי לכך שמשיב שוהה במעצר בית כחודשיים ימים והתיק קבוע לשמיעת ראיות ליום 20.9.22. המדובר בתיק פשוט מבחינה ראייתית וניתן להניח כי יסתיים בו ביום.
32. אני סבור כי בדוחק רב ניתן לראות שינוי נסיבות המצדיק בקשה לעיון חוזר, הן מבחינת חלוף הזמן וכן מבחינת גילויין של עובדות חדשות כנאמר בסעיף 52 לחוק סדר הדין הפלילי.
33. חומרא יתירה יש בעובדה שהמשיב שוחרר ממאסרו בגין הרשעה בתיק חמור של אחזקת נשק וזאת ביום 6.5.22, עשרה ימים בלבד לפני ביצוע העבירה בתיק זה, נתון שלא עמד לנגד עיני בהחלטתי מיום 18.5.22.
34. אינני מקבל את טענות המשיב כי לאור אופי עבודתו, לא ניתן להגדיר שעות וימי עבודה ספציפיים, וכן ע"י מי יפוקח. שחרור לעבודה דורש מתן אמון רב במשיב. יש צורך לפקח ולבחון האם ראוי לאמון זה ואם עומד בתנאי שחרורו ולא מפר אותם. לא מצאתי בנסיבות המקרה וחומרתו, להורות על שינוי תנאי השחרור למעצר בית לילי כדרישת המשיב ומקובלת עלי עמדת המבקשת בעניין זה.
35. לאור האמור לעיל, לאור המסוכנות הנובעת מהמשיב, לא מצאתי להיעתר לבקשה לעיון חוזר ולביטול תנאי השחרור בשלב זה, ואני דוחה את הבקשה.

זכות ערר כחוק.

מזכירות תעביר ההחלטה לצדדים.

תיק החקירה נמסר לידי התובע עו"ד דלקי חוסין.

ניתנה היום, כ"ב תמוז תשפ"ב, 21 יולי 2022, בהעדר הצדדים.